

(מספור חוזר)

674-701

לכבוד יתרו הקדוש. מיט און און (175) פרייט, גוט אמחה
סיבה. שבתות און כבוד.
אמחה ומה גם מסיבה בקן ומהא. צה שבח של
חלבה בור - הם מצדו אמחה הלש של הבית וקדו
אם כל שאלה (המצבים) ומסיבה פנינה אהא צבא.
אמם אמם המסיבה, הכנסו לי ארצו צבויים אודים
ולקחת אפנים ויה ארצו אמה. אמנה אהא אודים.
שבתות אמם אקדו און צה.
אמה בוינה אכרהעל גם מיט הכחאט אשכ און
לם יאם מה זמן שמהל אמחה זכה איני יאמה
מי איני יאמה זינג גם לי יסקנ חווי אמהערה.
מה אסימ, (אם שאלם אכרהעל. אקדו חייני נשכח
מיט ואהא צבויים.
כחא

בשתיים אתה באותן - הא אז שני נשאים נכונים עליו:
מאומות-אין זקוקים. מאה פופרים זה שנים בזאת,
אשר נקרא בזה שנה שנתה היתה המאומות למען שם
מפגשים. בזה אפרות בקי הנה "מאה" את תקרה,
"אין בים" "איה" מה בלג אהרון זקוקים. וזה הנה
מפגים זקוקי אל זה. כלפוקל אמנות בלשון או
בשם שנים אקריא או. אמנות ללמאות שנים נקרא
לב זה המכתב. שם שם את שם הן אלה.
שם אמנות מפגים פגיו הנה אמנות וזאת את האלף
ואתן מיום מה שנה בלג.
מה קרה להחזיק אותם זקוקי הן שנים בריאות.
אשרין אמנם את שנה הן שם זאת פניו לזכ
למחר עליו, אבל מילד יש או ומה הוסך זאת המטה.
מה ילד נחמד מאד ומב. זאת זה נה אמנות
זאת שם בלג זה שמוכר איתו. שנה אמנות פו
זכאותו או. אדם אתר מצוי. לפיכך הם גם
מבוקרים ונכונים פנינים. אם שנה שנה המטה
אזכה או שם נחמד נחמד איתו שם וכיכ
מש. ותי אמנות או מהצד זקוקים.
אני אמנם בקיית אלף איתו ולמה מה נשמה
בו. אתי הן ולמה ששנה. שנה שנה זקוקים
במח אמנות. שמואלית השנה שנה את
נקודת אמנות שנקרא לזכ שם את האלף
שקיל. שנה שנה. אמנות אמנה הלא.
לזכ שנה ותלוי בנה. שנה זקוקים אמנות
השנה. אמנות הנה מוסקה אלף בלג זקוקים

(67)

אברהם אלם יי אקו
 אמת נהיה שמת יקוול. ית אמתם או הנתיב. אסף
 ססכו אי. צמח אפון מה מתקופת מלומים אמה ועלת
 עשר ביאות, ציבורי. גילוי. שם אקוול. וקולת נתיב
 אחי מלופים נגים נשאר וצמח ביאות בהכבד הקוסם.
 בכוכבא זיכה וליא. הכב יתר הוצרת יתני.
 נאמר כבוקי לני חברים מילופים מניח סנדסקי.
 נאמר א נאמם אהבים. נהר ביון והתאיטו. היות
 והמכסם שלט מאתן, נאא צורלם מאתן אקלם נספיה
 יקוול מתקופת אהתגיסותם. אכף מתקופת אפם ככל
 צמח ימצו על צמחם יצאן בקוול על כל מתקופת אהתג
 ביתם אלם: ניו שם הצמח: אלת כבי-מתחם, וקוול
 כבי מתחם. אחי ונחום רבים. התאיטו על "קוול
 כבי-מתחם". קוול אפלים ציבורים אפיקו מלין
 נאכבדים בט נצחית-אמת. א ילע מנין אכף
 קייל 11-12, קול אקליס זכנה ואחוז באיין
 צדיק הנמשג אקולתם. נאכבד מתלם יפסככל
 אקול אהם צמח אפיקים ומאפלות. האמנו שמי
 להתקן אקול קטלום על אהתק. אכבדא מה
 מתק. ית כנה אקול עם הנתיב תלמי על
 עכ-ככני צמח נאא אקול מתק וקלי אלת
 ספם למסק אמת. ביחוד נהג. ית אכבדא אה
 עם כמקרה. אכל ביחוד אלה אפס צמח ואהתקם.
 ית אשתם עם מתק יי נאכבדא הנתיב.
 אהיון וניכה אכבדא סג אהתק אמת אהתקמת

בביתנו. אולי כפי שאתם רואים
עוד תגלה מניכור, פחד אנוני, נחמה גמורה למטה
לפי התנאים אשר פוזבוקים עמך את מוב. אמת
טובים את אולם כענין ברעיה. אולם זה לא נכנס
לדבר לפרקוב ומהם אחרים. זה זה טיפה לטוב
נכרה מוכר התנאים בגבם במהרה טובים את
כפי.

כמו כי אכזרית פנים אמת מקבלים
התנאים. ופנים אמה בלב שאלת את. כפי שאלת
אתך זה אלה פנים אלה אתך זה קבאש.
כפי שאלת אכזרית את ופנים התנאים אתך
התנאים אתך אתך, וכן.

כפי

כפי הנראה (77) אולם אפשרי
ואולי אין חשש מדידות

ואולי אין חשש מדידות
אשר לא יוכלו להשיג את
המדידות הנדרשות. אולם
אם יתאפשר להשיג את
המדידות הנדרשות, יוכלו
להשיג את המדידות הנדרשות.
אולם ייתכן שיהיה צורך
במדידות נוספות.

המדידות הנדרשות
יכולות להשיג את המדידות
הנדרשות. אולם ייתכן
שיהיה צורך במדידות
נוספות. אולם ייתכן
שיהיה צורך במדידות
נוספות.

אם יתאפשר להשיג את
המדידות הנדרשות, יוכלו
להשיג את המדידות הנדרשות.
אולם ייתכן שיהיה צורך
במדידות נוספות. אולם
ייתכן שיהיה צורך במדידות
נוספות.

הוא נשאל על סוגיית גז שחשב יעקב זרמברג
ועל אכסנייתו של מלך ויניקו אחר מלך

המדינה.
(כ)

הוא נשאל על סוגיית גז שחשב יעקב זרמברג
ועל אכסנייתו של מלך ויניקו אחר מלך
המדינה.
(כ)

הוא נשאל על סוגיית גז שחשב יעקב זרמברג
ועל אכסנייתו של מלך ויניקו אחר מלך
המדינה.
(כ)

הוא נשאל על סוגיית גז שחשב יעקב זרמברג
ועל אכסנייתו של מלך ויניקו אחר מלך
המדינה.
(כ)

הוא נשאל על סוגיית גז שחשב יעקב זרמברג
ועל אכסנייתו של מלך ויניקו אחר מלך
המדינה.
(כ)

הוא נשאל על סוגיית גז שחשב יעקב זרמברג
ועל אכסנייתו של מלך ויניקו אחר מלך
המדינה.
(כ)

אכרעהל אלום ונ זר!

היום נתקלתי בתלמיד מהבנינות של הילדים. אהרון
 אליהו נכדו מוז חילוקי. מזה אצל אהרון התינה מוז
 נעמים נכרקות אליהו מלכ נכד אצות מהאינלוציה
 מריהם בניאנים. יניבה, מו ילדו ינה מן מוז גרעה
 נשאר הפוליס. היא מסיבה קינעם בממזים. מן
 מתק מוכרת מנה על הווארי. אצל נכד זאב זה
 אז מו כמנה. מן התחיל כפד זמנוד. ז'א. מקל
 עבדזה אצני. נק שזמן זי כדו הו היבה מן. אכרען
 נעמא עם מריהם ינה, אהרון נכד את כל תפלת
 הלבני מנה נמא נכדל זמלצה בתורה, ולא יודע כלום
 אמן זלכום חולצה אתכרה. מן זוכס מלצה מנה זאכרעהל
 כפמא מילידי היום הייל זי מריהם נכרעה: אמריום
 כפ. זק. מו העמב של מרה אשל מנה. מן כלום
 שיה מרמן את השפיעות ומהות. את המכני של
 אהרון משה מנה.
 אכרעהל נעים זכורו מן מנייהם ילדים ומנייהם
 במשנה. ז'א. אהרון מתקין את החול נכה. ונייה
 מסנה מו אכרעהל ונך הם מנייהם מריהם מנה
 מנייה. ז'א. משה.
 כדו מן זכרעהל. כל יקנול מנייהם כהנזאוי מנה.
 משה. מנה מנה מנה מנה מנה מנה. ז'א. מן
 מנייהם של מנייה. מן קנול מנה מנייהם מנה מנה
 מנייהם כהנזאוי.
 מנה ז'א. משה מנה מנה מנה מנה מנה.

2302 בי את נחמך כחך אה אה יום יום
כאם אשכחתיך אה יש אי אהם יום יום
אורח יוצר אשכחתיך כחך כחך אה יום יום
לעם קצה אשכחתיך אה יום יום יום יום יום יום
דכח 10 אי אהם אשכחתיך אה יום יום יום יום יום יום
ד אי 26. כחך אהם אה יום יום יום יום יום יום
קשה אי אהם אהם אי כחך אהם אהם אהם אהם
אהם אהם יום יום אהם אהם אהם אהם אהם אהם
אהם אהם אהם אהם אהם אהם אהם אהם אהם אהם

אהם אהם אהם אהם אהם אהם אהם אהם אהם אהם
אהם אהם אהם אהם אהם אהם אהם אהם אהם אהם
אהם אהם אהם אהם אהם אהם אהם אהם אהם אהם
אהם אהם אהם אהם אהם אהם אהם אהם אהם אהם
אהם אהם אהם אהם אהם אהם אהם אהם אהם אהם

אהם אהם אהם אהם אהם אהם אהם אהם אהם אהם
אהם אהם אהם אהם אהם אהם אהם אהם אהם אהם
אהם אהם אהם אהם אהם אהם אהם אהם אהם אהם
אהם אהם אהם אהם אהם אהם אהם אהם אהם אהם
אהם אהם אהם אהם אהם אהם אהם אהם אהם אהם

אברהם שלום עליו!

אמנם כלפינו אתה גם את המושג הזכר המושך, למרות
 האלגוריה. אה נחמה אתה זה. הן שהן - נחמה - אתה
 מוקיאת הדיבור. הגדור שאתה הוא היותו הדיבור -
 אצלך זהו הקדוש. את אשתך שבה נתמך. הוא לא
 נתיב משהו משהו. וזהו הקדוש שבה לא ידוע לו
 כן. פנינו למתאמת זהו אתך ממחייה - הכינו אתה
 ומשילן שלם באת, נתיבנו שמה אנושם שצהר ממחנה
 שלם הלאנו. את זה הגמלה, אנלם ספרו ז'ו. שלם
 זכור משהו. מתעלה הלאנו שמה צבונות, מוז' מסה
 אנושם צבונות ואה' האנושם היתפדור. הנה אנושם
 המבנה משהו את המושך קודם" זה

אברהם אמנם ספרו זה אל ושלמה שלמה למת
 במבנה אתה כמשה אברהם, איך קודם בהלך
 מתעלה. זהו הכפי, זה כל פעם שליו. אתה מתמך
 בהלך את זה: הגמלה זה הכפי. תוסה ארבות
 זו. מושך אנושם שלם זה המושך. ולא שוקה פניה
 וניהלן זה המושך משהו. אנושם המושך ושלם קודם
 פניהם שמתחם משהו הנה, במוז' במוז' האנושם מתעלה
 ומשהו המושך הפניה. משהו אנושם זהו זכור ושלם קודם!

אברהם ניקח אתה משהו זה 'את משהו צבונות
 משהו אנושם כן קודם המושך משהו המושך
 את וניהלם בושה. הנה את הספקה אמין
 את מתעלה. אנושם משהו משהו משהו
 מושך שלום אנושם קודם ולבסוף ולבסוף משהו
 את אנושם ומתעלה משהו קודם!

(106)

על-מנת להשיג

ללא כל אכזבה!

אכזבה מה כניסת המלוא של המעשה בקרב.

אם יתכן וזו לא תהיה כניסתו של יום.

אם יתכן וזו לא תהיה כניסתו של יום.

אם יתכן וזו לא תהיה כניסתו של יום.

אם יתכן וזו לא תהיה כניסתו של יום.

אם יתכן וזו לא תהיה כניסתו של יום.

אם יתכן וזו לא תהיה כניסתו של יום.

אם יתכן וזו לא תהיה כניסתו של יום.

אם יתכן וזו לא תהיה כניסתו של יום.

אם יתכן וזו לא תהיה כניסתו של יום.

אם יתכן וזו לא תהיה כניסתו של יום.

אם יתכן וזו לא תהיה כניסתו של יום.

אם יתכן וזו לא תהיה כניסתו של יום.

אם יתכן וזו לא תהיה כניסתו של יום.

אם יתכן וזו לא תהיה כניסתו של יום.

אם יתכן וזו לא תהיה כניסתו של יום.

אם יתכן וזו לא תהיה כניסתו של יום.

(106)

היון היקון. הוא שנה שנין ככ. זכית ממני לזכר
לקיסקו במה פתחה. צבעק אהב לה (היא אהב אהב)
שבזי-ו - בעתה על פה למהותם לספד. זכית שלא
אחתה עכ שלא ישאל אחת "מה מצוה אצלין נבות"
אחדה שמהל אחתו היה כי אחתה לספד.
היה על ערב נעים מאד. כל פנים שהיה (היה)
נשא שמחה. אהביו רגיון אחת כבד לא
נתי. אהב כבד סם באהביו אחת כצמח אחתה
אז. היא גם נכדו שמה בקני אצלק. ואחד הוא
באפקים וקבאקני. אחתה אחתה אז
בפיה אחתה על ששכוחה. נכ אהבה, נכ אחתה לא
אח אהבולו איקר אז. לא ככ, בזו בחנה, בשנה יתן
בזונה.

אחתה פנה אחתה קינד, לה הון על האוחב. אוך
היה אחתה זכר אחתה פנה פכוכוקוליס, אחתה אחתה
היה יקנד, אחתה אחתה פנה וואלח זק.
היה אחתה אחתה אחתה אחתה אחתה אחתה.
אחתה אחתה אחתה יקנד, יקנד, יקנד אחתה אחתה.
אחתה אחתה אחתה אחתה אחתה אחתה.
אחתה אחתה אחתה אחתה אחתה אחתה.

(675)

גבי-תורה פ"א

שלום אברהם!

במה קראתי לך סוכי. בפכטנתאליס. ואני מתעורר לך את

המטה והתכונה.

המנצח (הו"י) אתי הורה לכתוב באחת מה האותיות שמה שלום אה
א. את כל הורה לכתוב בשמות השם של האות. כל הורה שיאת התכונה
המנצח אהלה אקולויה. המנצח הוא מה שאת הים לפעול. יש לך לך
במדי-המנצח הורה של קדוש אהלגים. מנצח: אהלה הורה הורה של
המנצח את הורה הנורה. המנצח שלוי הורה המנצח המנצח קדוש, את שולח הן קודש
מנצח המנצח הורה המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח
המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח
המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח
המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח
המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח
המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח

אני יעלים להתבונן המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח
המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח
המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח
המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח
המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח
המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח
המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח
המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח
המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח

225: בירואים המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח
המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח המנצח

יש בזה אשמה של הש"ס הנולדת מתוך. יש ספר אשתך בן גוליס מתום ומתוך
מורה. והלשון אשתך אלכסיס במחנה הצרפתית מתן (כצ"ל) בן 23 חסר.
ג"א. ספרך מתן אשך את הקדמה. מדוע ביקשה בזה? בזה מתום מתום מתן
במשפחה שלמה, אבל את גויש לא צרכי קצין. אשתך מתום מתום מתן
בזה חסר. אשתך מתן מתן פנסימיה גוליס. גויש זה הנולדה, אוקלים
זה הוצר, קיומה מתן, המשפחה קצה ופוזנס אולסן. זה אשה להלום
הנעלה בזה מתום אים - אצה, בקדמה. זה אשה זה את ההוצעה
האלו בקדמה. זה מתן הקדמה בזה מתן — אך בקדמה
אשתך במחנה ובמחנה. יש או הקדמה מתן בזה קצה מתום בזה הם
מתן מתום, נולדת גוליס מתן. מתן הנולדה גוליס זה הפוך
לא מתום. בהוצעה חסר נתנו את המחנה אשה שצריך היה. בזה זה
המשלה זה את אשתך והמתנה אשתך זה גוליס.
אשה: פרקתי את המשלה מחנה. היא מתן בזה. בכל קדמה אשתך
המתן יש אתך קוליס, בהוצעה מתום. מתן יש המשלה טפסימה מתן.
בזה מתן מתן בזה אשתך המתן. מתן המשלה הוא המתן טפס זה
יש לזה את המתן. יש מתום חסר זה המתן ולפניו בכוון זה.
אם כי זה מתום יש המתן. אשה המתן מתום מתן מתן. זה לזה
מתן. קדמה אשתך מתן קדמה בהוצעה זה גוליס. ובזה נכחה בזה
בהוצעה מתן המתן. נכחה מתן גוליס מתן זה מתום מתן.
והמתן מתן המתן המתן. זה את אשתך זה המתן המתן, ומתן
מתן המתן. זה המתן של הקדמה נמשך. ולכן גם את המתן מתן
קדמה, המתן המתן מתן את המתן קדמה. קדמה בהוצעה זה המתן.
המתן המתן מתן זה המתן המתן. זה המתן קדמה.
מתן (מתן). מתן בזה מתן. המתן מתן. המתן
בזה מתן מתן בכוון זה.
המתן.
המתן.

674

כפי-אגב וכו'

שלום אכפריאו

אמתו שלום ושלום וכו' בשרקו את שלום הקודש.
 ירון שלום וכו' את זה הוא.
 שלום ושלום ביום שיום ביום וכו' באמתו.
 אלה אפיון בכי ביום ביום וכו' באמתו.
 אצל אנשי לבנון וכו' באמתו.
 אמתו וכו' אצל אצל אצל וכו' באמתו.
 אמתו וכו' אצל אצל אצל וכו' באמתו.
 אמתו וכו' אצל אצל אצל וכו' באמתו.
 אמתו וכו' אצל אצל אצל וכו' באמתו.
 אמתו וכו' אצל אצל אצל וכו' באמתו.
 אמתו וכו' אצל אצל אצל וכו' באמתו.
 אמתו וכו' אצל אצל אצל וכו' באמתו.
 אמתו וכו' אצל אצל אצל וכו' באמתו.
 אמתו וכו' אצל אצל אצל וכו' באמתו.

נכח

(635)

אלום יי אן אנדרהאל

הילם קבלת שטן אנדקויס מיין א 1711 א 1722. (מסמכים אקטיוון)
אנשטאט זינען אן פראנץ זינט אנסערק. יי הילם זינען אלטלי אנסערק
העצט. זעט אנלייט. או אן אנסערק אמתה ין צוונ צען
זענען. עגט צא ארד ארד אונט.

עמע פילען אנשט אן ארד רידער זינט פערטלין. זיינע
יאנער אט זאליע אסאנאלע אנסען אן בענד אט רידע.

יי האט זעסן די רידע זעטאן נעט.

זען היינט אטא בעטן האנדלן כעסוס אט טובוס. נעטא או
ענשט אן כעס זא צה. בעטע זי האנערענט זינט זאליע.

ביזעט אפון חלה מיט אמתה קעמט. הוא ין רידען יאק
יאנעם אצט ארימטע. נעטא רעט אמתה בעסאוואנלא. בעטן
לעמער און נעט באפטרע. זעטן בא רעטן זעט רידערעם
און אט הימער בעטן. אמתה שאמנו און שונעמער זעטא רידע
קעמער אט טוב צו וואו אמתה נעטא. זעטא פערקל אט
רידערע רידעמער, וגיזעטן זאלו אר רידע זעטא אט יטא

אנשטאט בער ארסער, נעטא, ונתן או בערוים" רעג סעסאנאקוולס
נעטא נעטא קעט ונעטא אמתה ארסער, ורדואט אט אמתה
אנשטאט אפון אמתה, אצטו רעט ופחולס אמתה אמתה אנחולוט

זא ארד האפאל טעט ופחולוט עקצא ביחולוט נעטא נעטא
אן אט פערט. נעטא נעטא פערט זעטא רידעם אמתה אמתה
עם רידע נעטא רידעם רידעם אמתה נעטא רידע בעטא
אמתה מיין אמתה אמתה רידעם רידעם רידעם רידעם רידעם

נעטא נעטא רידעם רידעם רידעם רידעם רידעם רידעם
און שט אמתה אמתה זעטא אמתה אמתה אמתה אמתה
אמתה אמתה אמתה אמתה אמתה אמתה אמתה אמתה
אמתה אמתה אמתה אמתה אמתה אמתה אמתה אמתה

הכונה בזה שיהיה כבודו
בכבוד שבו היתה עם אלהים
לא יבא קרב אה (המלה).
בשבת (הכונה) ~~הוא~~ כי הנשואין או שאלו הנשואין
אם הוציאו בך ~~הוא~~ הנשואין הנשואין או שאלו הנשואין
נמצא גם זה שאלו הנה אלהים רומא הנשואין שמהם כל
השם, נמצא זה הנשואין אלו. אך נשואין אלו הנשואין
גם זה הנשואין נמצא זה שאלו הנה שאלו הנשואין
אנחנו אלהים הנשואין יוצא מזה. זה הנשואין
לפיכך הנשואין. קבל הנשואין קבל, שמהם הנשואין
נמצא הנשואין זה הנשואין וזה הנשואין הנשואין
שאלו הנשואין הנשואין הנשואין הנשואין הנשואין
זה הנשואין הנשואין הנשואין הנשואין הנשואין
הנה זה הנשואין הנשואין הנשואין הנשואין הנשואין
כל הנשואין הנשואין זה הנשואין הנשואין הנשואין
זה הנשואין הנשואין הנשואין הנשואין הנשואין
נמצא הנשואין הנשואין הנשואין הנשואין הנשואין
זה הנשואין הנשואין הנשואין הנשואין הנשואין
הנה הנשואין הנשואין הנשואין הנשואין הנשואין
אנחנו הנשואין הנשואין הנשואין הנשואין הנשואין
נמצא הנשואין הנשואין הנשואין הנשואין הנשואין

Handwritten text on lined paper, written in a cursive script. The text is mirrored across the page, appearing to be bleed-through from the reverse side. The writing is dense and fills most of the page.

א. ארבעה. האם שילוח אתה, בק"ש לשאול אגוד
ד' ענין. הוא (ירושלים) אגוד בשבילי זה
פולטים במתן ענין. וניבוי אהרן אהרן. אהרן אהרן
יש נאר כבודי חובב חבובי ואג"ל אגוד לא
אגוד.

אמר רבייה משיבת חבובי בקדו"ל עם
מבטחם אהרן אהרן אהרן אהרן
אגוד אהרן. אהרן אהרן אהרן אהרן
אגוד אהרן - אהרן אהרן אהרן אהרן.

אגוד אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
אגוד אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן

אגוד

מטעם, והיו אמרה את כל המעשה וגם
כבדו ומספרים אלה
זהו שנת אבינו במגדל גאון כמלך, מלך
שהיה שיהיה ביום הזה, כי כן הוא (שנת
אין אנו) לומר את צדק (המלכות)
את אפסון מן אלה איתן, שיהיה אצלנו
וגם הכסף צדק את הים אנשים - אבן
אחרים, את האחרים, אצל אפסון אפסון
שנתנו (השנה) אצלנו, שיהיה שנה
מאחרים (המלכות) מן אבן, מלך הים, שיהיה
או הכסף אפסון איתן, מלך הים, ושלם
אצלנו את הים, שיהיה שנה, כי כן הוא
השנה, שיהיה (השנה) אצלנו, שיהיה
איתן, הפסוק, היא הנה, שיהיה
שנתנו מן אבן איתן, (השנה) הנה
אין מן אבן איתן, שיהיה איתן
איתן, אצלנו, שיהיה איתן, (השנה)
ואין איתן, שיהיה איתן, שיהיה
שנתנו אצלנו, שיהיה איתן, שיהיה
מלך הים, שיהיה איתן, שיהיה
מלך הים, שיהיה איתן, שיהיה
שנה שיהיה, שיהיה איתן, שיהיה
שנה שיהיה, שיהיה איתן, שיהיה

הוא (הוא) וזו (היא) נראים תמיד
המחנה. אצלנו אנחנו בקול אצל
הוא זה אצלנו (הוא) וזה (היא)
(הוא) וזה (היא) אצלנו (הוא) וזה (היא)
(הוא) וזה (היא) אצלנו (הוא) וזה (היא)
אצלנו (הוא) וזה (היא) אצלנו (הוא) וזה (היא)
אצלנו (הוא) וזה (היא) אצלנו (הוא) וזה (היא)
אצלנו (הוא) וזה (היא) אצלנו (הוא) וזה (היא)
אצלנו (הוא) וזה (היא) אצלנו (הוא) וזה (היא)
אצלנו (הוא) וזה (היא) אצלנו (הוא) וזה (היא)

אצלנו (הוא) וזה (היא) אצלנו (הוא) וזה (היא)
אצלנו (הוא) וזה (היא) אצלנו (הוא) וזה (היא)
אצלנו (הוא) וזה (היא) אצלנו (הוא) וזה (היא)
אצלנו (הוא) וזה (היא) אצלנו (הוא) וזה (היא)
אצלנו (הוא) וזה (היא) אצלנו (הוא) וזה (היא)

אצלנו (הוא) וזה (היא) אצלנו (הוא) וזה (היא)
אצלנו (הוא) וזה (היא) אצלנו (הוא) וזה (היא)
אצלנו (הוא) וזה (היא) אצלנו (הוא) וזה (היא)
אצלנו (הוא) וזה (היא) אצלנו (הוא) וזה (היא)
אצלנו (הוא) וזה (היא) אצלנו (הוא) וזה (היא)

הבאים עם הילדים. (ולא לחזור) (אמרו) בנינים
האשה גם אחים עם נעמי עלה היצגים
נינה משה אי עינין ואומנות: (ניסי) מה
שכן אסתר; נא ילד ילד (האק) עם
(לנין, ואחים) (האשה) אתה אבן, זכרתי
לא אפרת אפי. את שבו אהב "עשירי" (הוא)
נינה אומנת אי שיהא אהבת מאד את
השן (הק) כשהיא שומרת אמתו אלה
הק (הק) אהבתה עם שן (האק) (האק)
אנכי-הן נא, אהבי
הן שאת אהבתה וקרא את נשק אמתן
זכרתי את הן. הן אהבתי את הן
הן
הן
הן
הן

29

בסבב 18

אלה הם כל המעשים

העם קבלו את המעשים א.א.ב. ו.א.ב.

אברהם יצאנו מקדש אברהם

אברהם יצאנו מקדש אברהם

אברהם יצאנו מקדש אברהם

אברהם יצאנו מקדש אברהם

אברהם יצאנו מקדש אברהם

אברהם יצאנו מקדש אברהם

אברהם יצאנו מקדש אברהם

אברהם יצאנו מקדש אברהם

אברהם יצאנו מקדש אברהם

אברהם יצאנו מקדש אברהם

אברהם יצאנו מקדש אברהם

אברהם יצאנו מקדש אברהם

אברהם יצאנו מקדש אברהם

אברהם יצאנו מקדש אברהם

אברהם יצאנו מקדש אברהם

אברהם יצאנו מקדש אברהם

אברהם יצאנו מקדש אברהם

אברהם יצאנו מקדש אברהם

אז (הוא) אהב את כל האדם. זהו אהב את כל
בחסד אמנות האדם. ואני אהב את כל
באמנות האדם. ואני אהב את כל
אז כל זה הוא אהב את כל.
אז כל זה הוא אהב את כל. (הוא) אהב את כל
הוא אהב את כל (הוא) אהב את כל. ואם
הוא אהב את כל. ואם אהב את כל (הוא) אהב את כל
אז כל זה הוא אהב את כל. ואם אהב את כל
אז כל זה הוא אהב את כל. ואם אהב את כל.

בוא

22-23. 1950

היום יום לך אביהנא!

היום קבלתי את האותך מ-29.12.50.
את עמך המלא (מכתב שקבלתי אתך
אחמלא. את עם אנוני של חיי. את יום בלתי
למסוף. קלמ. צבוי. היום עם חיים.
שאצתי זה לבינתי לך על מלתו של
אכיון השומע, (הוא אף רמז לא משה
ואצבוקי, היחודי עם בלתי. אנוני אנוני
ממלא את האני מושב אלתו את
זה עם אכיון. אולם אכיון לא שוקר
בשוקר עליו אכיון לא משה וכל את
משה בלתי בלתי. היום עם את
מאתי בלתי את המכתב, אתי קבלתי
את אכיון.

היום את יו האמת את אכיון, את
עמך אכיון אכיון. את אכיון אכיון
זה יחיד בלתי את משה מספר אכיון
אלו בלתי אכיון בלתי מלתו
בלתי את היום יחיד אכיון בלתי
אכיון. אכיון מלתו את אכיון. אכיון.
אכיון אכיון אכיון אכיון.

בגב זק יום יום אהבה אמרם עדין
(באין זו אהבה) נאם הוא בקול אהב
אהבה זק אהבה זו אהבה כי הוא
בגב זק ברכה לעמים. ירה מוצר
קרה. אהבה אה בוקרה ספרה "אלה
יאשר עם ביה" גלגלית. יונא. אה
אהבה אהבה בגב זק אהבה. אה
קרה אהבה אה. ביה בוקרה אה
אהבה אהבה.

אויב אהבה. אהבה אה אה
אהבה זו אה אהבה אהבה.

אהבה אהבה אהבה אהבה אהבה
אהבה אהבה אהבה אהבה אהבה

אהבה

Handwritten text in Hebrew script, appearing to be a list or a series of entries on lined paper. The text is written in a cursive style and is oriented vertically on the page. The entries are separated by horizontal lines and include various words and phrases, some of which are underlined or written in a larger, bolder script. The text is difficult to read due to the cursive handwriting and the orientation of the page.

~~Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher.~~

אין זה ממש משמעותי =
הוא גם מה שמקבלים אותו בלבד אלה
המשמעותיים. זה לא רק נוסף אלא
אין זה משמעותי. אין
אין

Handwritten text on lined paper, possibly a page from a notebook or ledger. The writing is in a cursive script, likely a shorthand or a specific dialect, and is heavily obscured by large, dark scribbles and ink blots. The text is arranged in several lines across the page, with some words and symbols appearing to be organized into columns or sections. The overall appearance is that of a heavily used and perhaps partially illegible document.

מחבר (מ) א. י. יא. יא. יא. (כ. כ. כ. כ.)
א. ב. ג. ד. ה. ו. ז. ח. ט. י. יא. יב. יג. יד. טו. טז. יז. יח. יט. כ.
כא. כב. כג. כד. כה. כו. כז. כח. כט. ל. לא. לב. לכ. לד. לה. לו. לז. לח. לט. מ.
מא. מב. מג. מד. מה. מו. מז. מח. מט. נ. נא. נב. נג. נד. נה. נו. נז. נח. נט. ס.
סא. סב. סג. סד. סה. סו. סז. סח. סט. ע. עא. עב. עג. עד. עה. עו. עז. עח. עט. פ.
פא. פב. פג. פד. פה. פו. פז. פח.פט. צ. צא. צב. צג. צד. צה. צו. צז. צח. צט. ק.
קא. קב. קג. קד. קה. קו. קז. קח. קט. קכ. קכא. קכב. קכג. קכד. קכה. קכו. קכז. קכח. קכט.
קככ. קכד. קכה. קכו. קכז. קכח. קכט. קככ. קכד. קכה. קכו. קכז. קכח. קכט. קככ. קכד. קכה.
קכו. קכז. קכח. קכט. קככ. קכד. קכה. קכו. קכז. קכח. קכט. קככ. קכד. קכה. קכו. קכז. קכח. קכט.
קככ. קכד. קכה. קכו. קכז. קכח. קכט. קככ. קכד. קכה. קכו. קכז. קכח. קכט. קככ. קכד. קכה.
קכו. קכז. קכח. קכט. קככ. קכד. קכה. קכו. קכז. קכח. קכט. קככ. קכד. קכה. קכו. קכז. קכח. קכט.
קככ. קכד. קכה. קכו. קכז. קכח. קכט. קככ. קכד. קכה. קכו. קכז. קכח. קכט. קככ. קכד. קכה.
קכו. קכז. קכח. קכט. קככ. קכד. קכה. קכו. קכז. קכח. קכט. קככ. קכד. קכה. קכו. קכז. קכח. קכט.

אני מודה לך על כל המאמץ
השקעת בלימודי העברית
והתחביר. אני מקווה ש
תמשיך ללמוד ולהתפתח
במדעים ובאמנות. אני
אני מודה לך על כל המאמץ
השקעת בלימודי העברית
והתחביר. אני מקווה ש
תמשיך ללמוד ולהתפתח
במדעים ובאמנות. אני
אני מודה לך על כל המאמץ
השקעת בלימודי העברית
והתחביר. אני מקווה ש
תמשיך ללמוד ולהתפתח
במדעים ובאמנות. אני

א"ח 26.5

(697)

ארכיון שלום י"ד לר"ו

אחת העובדות המרכזיות של המחקר היא
היחסים בין המדינה והחברה. המדינה היא
הגורם המרכזי שבו מתבצע המעבר
מהמצב הקודם למצב החדש. המדינה
היא הגורם המרכזי שבו מתבצע
המעבר מהמצב הקודם למצב החדש.

המדינה היא הגורם המרכזי שבו מתבצע
המעבר מהמצב הקודם למצב החדש. המדינה
היא הגורם המרכזי שבו מתבצע
המעבר מהמצב הקודם למצב החדש.

המדינה היא הגורם המרכזי שבו מתבצע
המעבר מהמצב הקודם למצב החדש. המדינה
היא הגורם המרכזי שבו מתבצע
המעבר מהמצב הקודם למצב החדש.

המדינה היא הגורם המרכזי שבו מתבצע
המעבר מהמצב הקודם למצב החדש. המדינה
היא הגורם המרכזי שבו מתבצע
המעבר מהמצב הקודם למצב החדש.

המדינה היא הגורם המרכזי שבו מתבצע
המעבר מהמצב הקודם למצב החדש. המדינה
היא הגורם המרכזי שבו מתבצע
המעבר מהמצב הקודם למצב החדש.

הערה - הנהגות אלו הן חלק מהתהליך של
התאמת החוקים הישראליים למסורת
היהודית ולערכיה. יש להבין כי המטרה
היא לא להחליש את החוקים, אלא להבטיח
שהם יתאימו למציאות ולחיים של עם
יהודי. יש להימנע מראשיתו של החוק
הזה, שכן הוא נגד ערכי התורה. יש
להבין כי החוקים הם לא סוף, אלא תחילת
הדרך. יש להמשיך ולתקן ולשפר את
החוקים, כדי שיהיו ראויה לחיים של
עם יהודי. יש להבין כי החוקים הם לא
מטרה, אלא אמצעי. יש להשתמש בחוקים
כאמצעי להגשמת המצוות. יש להבין
כי החוקים הם לא תחליף, אלא תוספת
למצוות. יש להבין כי החוקים הם לא
התנאי, אלא התוצאה. יש להבין כי
החוקים הם לא המטרה, אלא האמצעי.

698

ענין גמילות חסדים

אברהם אבינו ז"ל היה עושה גמילות חסדים
והיה אומר כל יום ויום עושה גמילות חסדים
כאלו היה עושה גמילות חסדים כל יום ויום
ועושה גמילות חסדים כל יום ויום.

אברהם אבינו ז"ל היה עושה גמילות חסדים
ועושה גמילות חסדים כל יום ויום.

אברהם אבינו ז"ל היה עושה גמילות חסדים
ועושה גמילות חסדים כל יום ויום.
ועושה גמילות חסדים כל יום ויום.
ועושה גמילות חסדים כל יום ויום.

ועושה גמילות חסדים כל יום ויום.
ועושה גמילות חסדים כל יום ויום.
ועושה גמילות חסדים כל יום ויום.
ועושה גמילות חסדים כל יום ויום.

ועושה גמילות חסדים כל יום ויום.
ועושה גמילות חסדים כל יום ויום.
ועושה גמילות חסדים כל יום ויום.
ועושה גמילות חסדים כל יום ויום.

(100)

Handwritten text on lined paper, appearing to be a list or notes. The text is written in cursive and is mostly illegible due to blurring and fading. Some words are difficult to decipher but appear to include:

- ... of ...
-
-
-
-
-
-
-

Handwritten text in Hebrew script, written on lined paper. The text is oriented vertically on the page, reading from right to left. The handwriting is cursive and somewhat difficult to decipher due to the angle and style. The text appears to be a collection of notes or a short story, possibly related to a religious or historical topic, given the use of words like "אשר" (which) and "ביום" (on the day). The page contains approximately 25 lines of text.

Handwritten text in a cursive script, likely a letter or document, written on lined paper. The text is dense and covers most of the page. The handwriting is somewhat slanted and appears to be in a historical or regional script, possibly related to the Yiddish or Hebrew languages. The text is written in dark ink on aged, yellowish paper. There are some faint markings at the top of the page, possibly a stamp or a small drawing. The overall appearance is that of a personal or official document from a past era.